

ASKERİ YARGITAY 2. DAİRESİ KARAR ÖZETLERİ (2000-1 YILI)

As.C.K. 66,

Sanığın 14.10.1998 - 1.11.1998 tarihleri arasında kendiliğinden dönmekle son bulan izin tecavüzü suçunu işlediğinin kabulüyle eylemine uyan As.C.K.nun 66/1-b, 73 ve T.C.K.nun 59/2 nci maddeleri gereğince Beş Ay Hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar verilmiş, hüküm, sanık tarafından temyiz edilmiştir.

Dosya içeriğine göre; 31.8.1998 tarihinde altı gün yol hariç olmak üzere yirmi gün izine gönderilen, izin süresi içerisinde rahatsızlanması üzerine 23.9.1998 tarihinde Kayseri Asker Hastanesine sevk edilen sanığın 24.9.1998 - 28.9.1998 tarihleri arasında hastanede yatarak tedavi gördüğü ve 28.9.1998 tarihinde onbeş gün yatak istirahati verilerek taburcu olduğu, buna göre dönüş yol süresi de dikkate alındığında 14.10.1998 tarihinde birliğine katılması gerekirken 1.11.1998 tarihinde katıldığı anlaşılmıştır.

Sanık savunmasında, ailesine ait bakkal dükkanının vergi borcunu halledebilmek için uğraştığını bu nedenle izinden geç döndüğünü beyan etmiş ise de, bu durumun geçerli bir özür olarak kabulü mümkün olmadığından izin tecavüzü suçunun tüm unsurları itibariyle oluştuğu anlaşılmakla, mahkemece verilen mahkumiyet hükmünde yasaya aykırılık görülmediğinden hükmün onanması gerekmiştir.(As.Yrg.2.D., 10.5.2000, Esas No: 2000/298, Karar No: 2000/294)

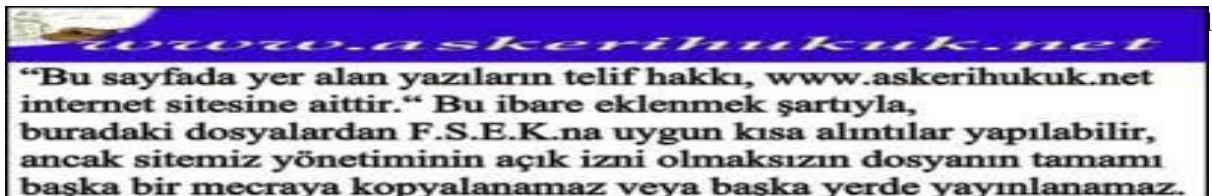
.....

As.C.K. 91/2

Sanığın üst'ü olan Ütgm.Ü..’ı tehlikeli alet olan jiletle yaralamış olması sebebiyle hakkında As.C.K.nun 91/2 nci maddesinden uygulama yapılması gerekirken 91/1 nci maddeden ceza tertip edilmiş olması kanuna aykırı bulunmuştur.(As.Yrg.2.D., 12.1.2000, Esas No: 2000/5)

.....

Dosya içeriğine göre; Taşkısığı 1 nci P.Tabur 3.P.Bl.Komutanlığı emrinde görevli iken 31.7.1993 tarihinde çarşı izninden dönmeyerek firar eden sanığın 11.12.1998 tarihinde bir başka suçtan yakalandığı

anlaşılmış ise de; mazereti nedeniyle 6.8.1999 günlü duruşmaya katılamayacağını, duruşmanın adli tatil sonrasına bırakılıp duruşma gününün bildirilmesini talep eden sanık vekiline, bu talebi kabul edilip duruşma gününün tebliğine karar verilmesine rağmen, hiç bir tebliğat çıkarılmadan savunma hakkı kısıtlanarak 6.8.1999 tarihindeki duruşmayı takip eden duruşma günü karar verilmiş olması kanuna aykırı görülmekle diğer yönlerden inceleme yapılmaksızın hükmün bozulması gerekmiştir.(As.Yrg.2.D., 26.1.2000, Esas No: 2000/29, Karar No: 2000/28)

.....

353 S.K. 130, 180

Sanığın sorgusunun saptandığı istinabe mahkemesince sanık kimliğinin tesbitinden sonra iddianamenin okunduğu anlaşılmakla birlikte, iddianamenin daha önce tebliğ edilmemesi, 353 sayılı yasanın 120 nci maddesinde belirtilen (1) haftalık yasal sürenin yasanın 130/3 ncü maddesi uyarınca sanığa hatırlatılmaması, aynı yasanın 180/3 ncü maddesi uyarınca hüküm fıkrasında Askeri Mahkeme kuruluna dahil olanların ad ve soyadlarının açıkca yazılması gerekirken yazılmamış olması, usul hükümlerine aykırı olduğundan hükmün belirtilen usule aykırılıklar nedeniyle bozulmasına karar vermek gerekmiştir. .(As.Yrg.2.D., 26.1.2000, Esas No: 2000/31, Karar No: 2000/30)

.....

As.C.K. 87/1, 477 S.K. 48

Sanığın savunması ile Tğm.A.'ın D.140 daki yeminli beyanı ve tanık E.A.'ın D.58 deki yeminli ifadesinden takım komutanının ceza mahiyetinde verdiği bu emre sanığın ilk anda uyarak yatıp bir müddet süründükten sonra ayağa kalkıp Tğm.nin "sürünmezsen savunmanı alırım" şeklindeki sözlerine rağmen yere yatıp sürünmediği görülmüştür. Bahse konu emrin As.Yrg.Drl.Krl.nun 15.11.1990 tarih ve 1990/146-136 sayılı içtihadında da belirtildiği gibi hizmet emri olduğunda kuşku yoktur. Çünkü takım komutanının disiplinin temini için verdiği bu şekildeki ceza emri sıra harici hizmet niteliğinde olup hizmete ilişkindir.

Dosya içeriğine göre sanığın bu emri kısmen yapıp kısmen yapmamak suretiyle 477 sayılı kanunun 48 nci maddesinde belirtilen emre itaatsizlik suçunu işlediğini kabul etmiş olan mahalli mahkemenin bu kabulünde kanuna aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır. .(As.Yrg.2.D., 26.1.2000, Esas No: 2000/43, Karar No: 2000/42)

.....

